ΔΑΥΙΔ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΑΝΑΚΤΟΣ
ΕΥΧΗ
ΖΗΛΟΥ ΤΕ ΔΙΑΠΥΡΟΥ ΚΑΙ
εὐλαβείας θεοσεβοῦς ἀνάπλεως·

Ἣν περὸ Γαλλίας τε καὶ [illegible] μεγάλης Βρεττανίας,
τῆς Κελτικῆς, τῆς τε Ἰέρνης βασιλεὺς ΙΑΚΩΒΟΣ
ἐν συμβόλου μέρει χρῆσθαι [illegible]

Kath: [illegible] Vincent

Ἑλληνιστὶ δι᾽ ἄλλων τε καὶ ἄλλων στίχων [illegible]
[illegible] ἑρμηνευθεῖσα

Ὑπὸ Θεοφίλου Καγγισήρου [illegible]
[illegible]

DAVIDIS REGII PROPHETÆ
VOTVM
ARDENTIS ZELI AC VERÆ IN
Dᴇᴠᴍ *pietatis plenum:*

Quod Sereniſſimus Potentiſſimuſque Magnæ Britanniæ,
Franciæ ac Hiberniæ Rex Iᴀᴄᴏʙᴠs *loco*
Symboli vſurpare conſueuit:

Græcanicis alijs atq́ alijs verſibus & locutionibus
nouies expreſſum variatúmq́;

Per
Tʜᴇᴏᴘʜɪʟᴠᴍ Cᴀɴɢɪsᴇʀᴠᴍ
Saxo-Halenſem.

[illegible]
Collegio Regali [illegible]
[illegible]

ΤΩ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΩ

ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΩΤΑΤΩ ΜΕΓΑΛΗΣ

Βρεττανίας, Κελτικῆς τε καὶ Ἰέρνης Βασιλεῖ ΙΑΚΩΒΩ
τῷ ἁπάντων ἐν τοῖς νῦν χρόνοις Βασιλέων τοῖς ὄντως,
τοῦτό ἐστι, ψυχῆς ἀγαθοῖς [εὐσεβείᾳ τε καὶ
παιδείᾳ καὶ πάντῃ ἀρετῶν γένει]
προφερτεύοντι.

Φέρτατε καὶ δυνατώτατ' Ἄναξ ἀντάξι' Ἀνάκτων
　　Ξυμπάντων, ὁπόσους ἠέλιος καθορᾷ.
Τῇ διδαχῇ τε θεοσεβίῃ τ' ἀρεταῖς τε ἁπάσαις
　　Πουλυέπαινε Ἄναξ, πουλυπόθητε Ἄναξ,
Δέχνυσο μοῦ τάδε λεπτὰ γαληνιόωντι προσώπῳ
　　Μέτρα, καὶ ἀλλοδαπῷ ἵλαθι μουσοπόλῳ.
Σοὶ γὰρ ὁ ΠΑΜΒΑΣΙΛΕΥΣ εὐδαίμονα τὸν δ' ἐνιαυτὸν
　　Ποιέοι εὐμενέως, παμπόλεας τ' ὄπιθεν
Νόσφιν ἄτερ πόνου τε γόου πασῶν τ' ὀδυνάων
　　Θυμοδακῶν, ἀπό τε περθ' ἀργαλέων τε νόσων,
Ἄλλων ἠδὲ κακῶν· ἵνα πειθμοὺς λυκάβαντας
　　Πολλῇ ἐν ἀτρεμίῃ εὐφροσυνῶς διάγῃς,
Σὴν δόξαν τε κλέος τε ἀριπρεπὲς αἰὲν ἀέξων,
　　Ἀρχομένοις τε λίην ὠφέλιμος τελέθων.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ, ΑΡΧΟ-
μένου Γαμηλιῶνος τῇ πρώτῃ· ἔτει μετὰ Χειρογονίαν
χιλιοστῷ, ἑξακοσιοστῷ, ἑνδεκάτῳ.

ΕΥΧΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ ΘΕΟΣ· ΚΑΙ ΔΙΑ-
ΣΚΟΡΠΙΣΘΗΤΩΣΑΝ ΟΙ
ΕΧΘΡΟΙ ΑΥΤΟΥ.

SERENISSIMO POTENtentiſsimóq; *Magnæ Britanniæ, Galliæ* ac *Hiberniæ* Regi IACOBO, *Regum omnium huius* ſeculi (Quoad vera omnia, hoc eſt, animi, ingenij, pietatis, doctrinæ, virtutiſq; omnigenæ bona) Corypbæo.

O Ptime ac Potentiſsime Rex, qui præſtas regibus
Cunctis, Quotquot Sol adſpicit
Doctrina & pietate & omni virtutum genere,
Laudatiſsime atq; Optatiſsime Rex
Accipe mea hæc tenuia ſereno vultu
Carmina, & peregrino Muſarum-cultori propitius-ſis.
Tibi verò Regum Rex *felicem huic annum*
Efficiat benignè, plurimóſq; in poſterum
Abſq; omni luctu omnibúſq; doloribus
Animum-vellicantibus, & abſque moleſtis-grauibúſque (morbis,
Aliiſq; malis: vt annos innumeros
Multa in tranquillitate lætus tranſigas
Tuam famam-exiſtimationémq; ac gloriam eximiam perpetuò (augens,
Subditiſq; multum vtilitatis adferens.

Londini apud Anglo-Britannos ipſis Kal. Ian. ineunte Anno. a C. N.
CIↃ IↃ CXI.

VOTVM REGIVM:
EXVRGAT DEVS, ET DISSIPENTVR INIMICI EIVS.

LXVII. verſ. I.

Nouies alijs atq; alijs verſibus & phraſibus expreſſum

A

Theophilo Cangifero.

I.

CVnctos mortales ac res-creatas omnes gubernans,
Quem Tellus tremit & Cœlum amplum ſupernè,
Tartaráque horrida & multiſonum Mare,
Omnipotens DEVS ipſe, cuius vis inuicta eſt,
Potenter exſurgat gloriam & auguſtum decus
Palàm oſtendens, poteſtatémque omnibus-ſuperiorem.
Ac diſsipentur vnà vanè-iactabundi eius
Hoſtes & Aduerſarij, quotquot alit ſpatioſa terra,
Denſam vt nebulam exoriens fugat
Sol lucidus: aut velut validi flatus
Impetuoſus venti paleam quàm facilimè diſpellit.

II.

Surge omnipotens DEVS irato animo,
Surge ocyùs ac hoſtes diſsipa
Simul omnes tuos & inimicos mala machinantes,
Quibus fraudes & ſcelera curæ ſunt:
Omnes diſpelle, quemadmodum Solis lumen caliginem
Et crepuſculum abigit abſcedente nocte.

III.

Exſurge omnium-Rex DEVS tuóſque inimicos
Protinùs diſperge doloſa-conſilia-verſantes huc illuc
Potentia tua, vt paleam venti aliquis flatus

Τοῦ Ψαλμοῦ [κατὰ τὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευόντων ἀπαρίθμησιν] ξζ. στίχ. α.

Ἑπτάκις διά στίχων τε καὶ φράσεων διαφόρων ἡ μεταφρασθεῖσα

ἀπὸ

Θεοφίλου τοῦ Καρδισήρου.

ἡ α. μετάφρασις.

ΠΑντας θνητοὺς ἠδὲ καὶ κτίσματα πάντα κυβερνῶν,
Ὃν γαῖα τρομέει τε καὶ οὐρανὸς οὔρεά θ' ὕπερθε
Τάρταρά τε κρυόεντα, πολύφλοισβός τε θάλασσα,
Παμμεδέων ΘΕΟΣ αὐτὸς, οὗ κράτος ἐστὶν ἄαπτον,
Ἶφι ἀνασσέτω, δόξαν καὶ ἀριπρεπὲς εὖχος
Ἀμφαδίην δείξας, δύναμίν θ' ἑὴν παγκρατέουσαν.
Καὶ διασκορπισθεῖεν ὁμῶς κείνου αὔχενες αὐτοῦ.
Δήϊοι ἀντίπαλοί τε, ὅσους τρέφει εὐρεῖα χθών,
Πυκνὴν ὡς νεφέλην ἀνατελλόμενος φυγαδεύει
Ἠέλιος φαέθων· ἢ ὡς κρατερὸν ἀήτης
Ζαχρηὴς ἀνέμου ἄχνην μάλα ῥίμφα κεδάζει.

Δευτέρα.

Ἔγρεο πολυκεράτωρ ὁ ΘΕΟΣ κεκοτηότι θυμῷ,
Ἔγρεο καρτεροθύμως· σὺ δηΐους σκέδασον
Πάντας ὁμοῦ σέθεν, ἠδ' ἐχθροὺς κακὰ μηχανόωντας,
Οἷσι δολοφροσύνη ἀμεταλλάκτη τε μέλει.
Πάντα δ' ὤθει, ἠελίου φάος ἠΰθ' ὁμίχλην
Καὶ κνέφας ἐξελάει νυκτὸς ἀποτηκομένης.

Τρίτη.

Ἀνστᾶθι παμβασιλεῦς ὁ ΘΕΟΣ, σέο δυσμενέας τε
Ὦκα διασκέδασον δολομήτιας ἔνθα καὶ ἔνθα
Καρπίσω, ἄχνην καθάπερ ἀνέμου τις ἀήτης.

Η κόνιν ἠὲ τέφρην κούφην μάλα γῆθεν ἀείρας
Ρεῖα διασκορπίζει, ἰδ' ἐκ τόπου ἐς τόπον ὠθεῖ.

Τετάρτη.

ΠΑΜΒΑΣΙΛΕΥ Σέθεν ὑψίστου ἀνεγείρεο θώκου
Αὐτὰρ ἐνδυμενίοις πᾶσι κοτεσσάμενος,
Ὁππόσοι ἀφραδέως σοὶ ἀνάρσιοι ἀντιφέρονται,
Χ' οἷς ἐρεθιζέμεναι σοῦ φίλον ἐστὶν ὄπιν.
Καὶ φυγαδευθείει πολυατάσθαλοι ἔνθα καὶ ἔνθα
Πασσυδίη, καθάπερ τέφρα τις ἠὲ κόνις,
Ἣν ζαὴς ἄνεμος φορέει· ἢ οἷάπερ ἀχλυὼ
Ὠθεῖ κυκλέεμεν ἠελίοιο σέλας.
Κτήσιος ἐξελάσειοντο ἑῆς, γαίης τε ἁπάσης,
Ὡς τόπον εὑρίσκειν χῶρα ἐν οὐδεμιᾷ.

Πέμπτη.

Ἀνστα πολυδερκὲς ΘΕΟΣ· αἶψα σοῦ δ'
Σχέτλιοι μισήτορες ὥσπερ ἄχνη
Πάγχυ σκορπισθεῖεν ἐπώσιοι σύμ-
πολυπτες ὁμιλητῇ.

Ἕκτη.

Ἀνστήτω παγκοίρανος ὧν καὶ καρποῖ γαίων
Πολυδυνάτω, μερόπεσσ' ἠδὲ κτίσμασι πᾶσιν ἀνάσσων,
Ἀνστήτω ΘΕΟΣ· ἀντίπαλοι δ' αὐτοῖο ἰδ' ἐχθροὶ
Σχέτλιοι, ὀλλόμενοι, κακομήχανοι, ἠπεροπευταί,
Ἥλιος οὓς φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Αἶψα σκεδασθεῖεν μάλα, ὡς ἀνέμοιο θύελλα
Λαίψηρα ψάμαθον φέρει ἢ κόνιν ἄλλυδις ἄλλη,
Κ' οὐδενὶ ἐν δαπέδῳ ἐᾷ ἢ τόπῳ ἔμπεδα μίμνειν.

Ἑβδόμη.

Ἄναξ ἀνάκτων, ᾧ πόλος,
Θάλασσα, γαῖα, νέρτερα,

Πᾶν

Aut pulverem aut cinerem leviſſimum de terris elevans
Facilè diſsipat, & ex vno loco in alium propellit.

IIII.

Rex Regum de altiſsima tua ſurge ſede
Confeſtim aduerſarijs omnibus iratus,
Quicunque ſtolidè Tibi hoſtili animo repugnant,
Et quibus tuam vindictam prouocare iucundum eſt:
Profligentur ſceleratiſsimi huc illuc
Omni-impetu, ſicut cinis aut puluis,
Quem vehemens ventus aufert: aut velut caliginem
Diſijcit nocturnam Solis iubar:
Poſſeſsione ſua expellantur ac terra vniuerſa,
Vt locum nulla in regione inueniant.

V.

Surge ô cuncta-cernens DEVS, Protinus verò tui
Improbi oſores, ceu palea
Prorſus diſsipentur vani
omnes pariter.

VI.

Exſurgat omnium-Dominus qui eſt, ac potentia gaudens
Omnipotente, hominibus & creatis-rebus cunctis imperans,
Exſurgat DEVS. Aduerſarij verò eius atque inimici
Improbi, perditi, mala-machinantes, impoſtores,
Quos Sol lucidus adſpicit radijs,
Citò admodum diſpergantur, vt venti procella
Impetuoſa arenam aut pulverem fert aliò atque aliò,
At nullo in ſolo aut loco ſinit ſtabiliter manere.

VII.

Rex Regum, cui Polus,
Mare, Terra, Inſera,

Et

Et alia omnia obediunt,
Exſurge omnipotens DEVS.
Tuus verò inimicus ſimul
Omnis ac tuæ contrarius
Voluntati regione ſua
Exturbatus pereat.
Locum autem alium in Occidente,
In Oriente, aut vbicunq;
Chara hominibus ſedes eſt,
Nullum vnquàm nanciſcatur.

IIX.

Exſurge qui omnibus imperas
Maxime altiſſime terræ
Polique architecte,
Exſurge, exſurge potentiam
Inuictamquè vim
Tuam glorioſè demonſtrans.
Hoſtes verò tui omnes
Et aduerſarij omnes
Fugentur ocyſſimè
Et fugiant ocyſſimè,
Diſſipati, ſicut vis
Venti validi leuem
Puluerem aut paleam
Loco ex alio in alium
De terra ſuſtollens agitat.

Πλέον τ' ἄλλο ἐσθ' ἐπήκοον,
Ἀνάσσα παγκρατὴς ΘΕΟΣ.
Σέθεν δὲ δυσμενὴς ὅμως
Ἅπας, καὶ σοῖς ἐναντίος
Θελήμασι χώρης ἐῆς
Ὄλοιτο ἐξωθούμενος.
Τόσου δ' ἄλλου ἐν δύσει,
Ἐν ἀντολῇ, χ' ὅσου ποτὲ
Φίλον βροτοῖς ἔδος πέλει,
Οὐ πώποτ' ἐσθλὸς τύχοι.

Ὀγδόη.

Ἀνακρατὴς ἀπολύτων,
Μέγιστ' ὑψίστη γαίης
Πόλου τε δημιουργή,
Ἀνάσσ', ἄνασσα, κάρτος,
Ἀήττητον βίην τε
Ἀναδείξας εὐκλεοῦς σέο·
Ἐχθροὶ δὲ σοῦ ἀπόλυντες,
Ἴδ' αὐταῖοι ἀπόλυντες
Φυγαδευθῶσιν μάλ' αἶψα,
Φέβοιντο καὶ μάλ' ὦκα
Κεδασθέντες, καθὼς ἴσ
Ἀνέμου βύκτου ἐλαφρὸν
Κονιορτὸν ἤπερ ἄχνην
Τόσου ἐξ ἄλλου ἐς ἄλλον
Ἀπὸ γῆς ἀέρος ἐλαύνει.

B

Η ΕΝΝΑΤΗ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

μετάφρασις μετ' ἐνίων τοῦ αὐτοῦ ψαλμοῦ συνεπομένων στιχιδίων ἐπιδόσεως.

ΟΣ χθονὶ καὶ πόντῳ καὶ οὐρανῷ ἐμβασιλεύεις,
Καὶ ἀΐδῃ, καὶ πᾶσιν, ἐν αὐτοῖς ὅσσα τέτυκται,
Ὤναξ ὑψιθόωκε, δικάσπολε ἀμπλακιάων
Ὄρσεο χωόμενος βαρυπήμονα θυμὸν ἐγείρων,
Ὄρσεο δυσμενικοῖσιν ἐπιζαφελῶς μενεαίνων
Πλούτεσιν, ὅσσά ποι ἂν ἀπείρεσια γαῖαν ἔασιν·
Οὐλοοὶ, ἀφραδέοντες, ὑπερφίαλοι, ἀθέμιστοι,
Πάντοθι ἐχθρὰ φρονέοντες, ἀμετρίνοοι, στυγερῶπαι,
Ὄρσ' ἰδὼν αἴων τε παραιβασίας κακοεργῶν
Στυγνοτάτας· κόλασσον δ' ἀμυδὶς τίσον δ' ὅττι τάχιστα
Καδδέ νυ ὑλομένους σκέδασον πάντας, ζαμενὴς ὡς
Βορρῆς εὐμυρέος ἠίων θημῶνα διωθεῖ
Καρφαλέων. Αὐτοὶ δ' ὑπὸ βλοσυρῆς σέθεν ὁρμῆς
Δειμαλέοι σφέτερον τὸ ἕδος προλιπόντες ἕκαστοι
Ἔνθα καὶ ἔνθα φύγοιεν ἀελλήεντι πεδίλῳ (ἐόντων.
Τῆλε ἀποπροτέρω τεῶν, ΒΑΣΙΛΕΥ ΠΑΝΥΠΕΡΤΑΤΕ,
Ὡς δὲ λιτὴ τανααοῖο δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ,
Ἢ ὡς καπνὸς γνοφόεις πυρὸς αἰθομένου ἀπὸ θερμῶν
Αἰφνιδίως βαιόν τε μετὰ χρόνον ἐξηφανίσθη·
Ὣς τοὶ οἰκτροτάτῃ καὶ ἀτιμοτάτῃ τινὶ μοίρᾳ
Αὐτίκ' ἀποιχόμενοι μινυώριοι ἐξαπόλοιντο.
Ἢ οἷά περ εὐκαμπὴς μαλακὸς κατατήκεται ὁ κηρὸς
Πὰρ πυρὶ ἀκαμάτῳ μορφὴν ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσας,
Τὸν δέ τε ῥηϊδίως φλογερὸν μένος ἀμφιδαμάζει·
Τὼς κατατηκόμενοι ὑπὸ γυιοκόροις ἀνίῃσι
Καὶ βασάνοις σφετέρων χάριν εἵνεκ' ἀτασθαλιάων

Nona & vltima Metaphraſis cum aliquot ſequentium Pſalmi verſiculorum additamento.

QVi terræ & mari & cœlo imperas
Et inferno & omnibus quæ in illis ſunt,
O Rex excelſa-in ſede-ſedens iudex-vindéxque ſcelerum
Surge iratus grauia-mala-inferentem iram concitans,
Surge hoſtibus vehementer ſuccenſens
Omnibus, quotquot ſuper infinita terra ſunt
Pernicioſi, ſtolidi, ſuperbi, nefarij,
Vndiq; hoſtilem animum gerentes, ſceleroſi, exoſi,
Surge videns & audiens tranſgreſſiones maleficorum
Omni-odio-digniſſimas: Plecte autē ſimul hos quàm citiſſimè,
Ac perditos diſſipa vniuerſos, ſicut vehemens
Boreas facilè Palearum aceruum diſpergit
Aridarum. Ipſi verò terribili tuo impetu
Pauidi, priorem ſedem relinquentes ſinguli
Huc illuc fugiant celeri pede
Procul à tuis, Rex Supreme, *oculis.*
Atq; vt tenuis vapor per ſpatioſum fertur aërem,
Et vt fumus obſcurus ab ardente igne adſcendens
Subitò ac breui tempore euaneſcit:
Ita iſti miſerrimum & ignominioſiſſimum in modum
Protinus deficientes paulo poſt intereant.
Ac veluti flexilis & mollis liqueſcit cera
Apud ignem indefeſſum priorem formam penitus amittens,
Eámque facilè flammea vis vndiquáque-domat:
Sic liqueſcentes præ membra-depaſcentibus cruciatibus
Ac tormentis ſua propter flagitia

Omnino diſpereant coram tua facie.
Omnis verò piorum in numero qui eſt, iuſtus omnis
Ac ſancti-pectoris pio lætus animo
Omni ex parte exſultet admodum dies noctéſque
Omnipotens Deus *coram* Te *ſemper abſq; fine,*
Ac mentem oblectans vitam-degat fretus tua ope
Miſericordiaque tua & benignitate amabili
Abſque luctu & extra mala omnia.

EIVSDEM

Πάντη δ᾽ [illegible]

Πᾶς δ᾽ ὁ θεοσεβέεσιν μεταστείχῃσιν, ἠδ᾽ ὑπὸ δίκης πᾶς

Ἠδ᾽ ὁσιοφρονέων θεοστέπτορα θυμὸν ἰαίνεις

Πάντη ἀγαλλέσθω μάλ᾽ ἐφ᾽ ἡμέρῃ ἠδ᾽ ἐπὶ νυκτὶ,

ΠΑΜΜΕΔΕΩΝ ὁ ΘΕΟΣ, σοῦ ἐνδυκέως αἰὲν ἀλέξοις,

Καὶ φρένα τερψάμενος διέχει πίστιμος σοῦ θρώσῃ

Οἷχ᾽ ἑρσιμόη τε τιὴ καὶ εὐμενίη ἐρατεινὴ

Νόσφιν ἄτερ τε γόοιο, καὶ κεῖθι τ᾽ ἐκτοσθεν ἀπήμονα.

EIVSDEM REGIS ALIA

quædam Symbola ſingulis reddita monoſtichis Heroicis.

PArcere ſubiectis & debellare ſuperbos.

HENRICVS roſas: regna IACOBVS.

Quæ Deus coniunxit: nemo ſeparet.

Vnita Deus tueatur.

Triplici nodo, triplex cuneus.

Nemo me impunè laceſſit.

Beati Pacifici.

A Domino factum eſt iſtud: & eſt mirabile in oculis noſtris.

Pro me: ſi mereor, in me.

Salus Populi ſuprema lex eſto.

IOVA Regem protegit.

Spero meliora.

Sereniſſimi Vualliæ Principis &c. Henrici Friderici *Paternorum Regnorum Heredis ſymbolum.*

Fax mentis honeſtæ GLORIA.

ΕΤΕΡΑ ΤΙΝΑ ΤΟΥ

αὐτοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ σύμβολα διὰ ἡρωϊκῶν
στίχων ἕκαστα.

Φείδεσθαι χθαμαλῶν, δηϊόειν θ' ὑπερηνορέοντας.
ΕΡΡΙΚΟΣ ῥόδα ζεῦξεν· Ἀνακτορίας δ' ΙΑΚΩΒΟΣ.
Ἅττα ΘΕΟΣ συνέθη, μηδ' ἔμπης τοῦτ' τις διαείζοι.
Ἠιωπάντα ΘΕΟΣ σώζοι κραταιροὺς τε φυλάττοι.
Ἄμμα τὸ τετραθάδειον σφίγγοι τετραθάδειος διακόπτοι.
Οὔτις ἀτιμωρητὶ ἐμὲ νῦν ἐρεθίζει ἐρωεῖν.
Ὄλβιος εἰρήνην μεθέπων, ἔριδάς τ' ἀλεείνων.
Τοῦτ' ἐπέλεσσε ΘΕΟΣ συνόλον· μέγα θαῦμα ἰδέσθαι.

ἤγουν,

Τεῦξε ΘΕΟΣ τόδε μὲν· τόδε ΚΥΡΙΟΣ ἐδρασάμενος,
Ὄμμασι θαυμάσιον τ' ἐστὶν ἡμετέροισι τέτυκται.

Μὴ ὑπείρ. εἰ δ' ἄξιον, εἰς με.

τουτέστι,

Καλοῦ ὑπερμαχέοιτο, κακοῦ ξίφος ἀρχὸν ὀλέσσοι.
Τῶν θεσμῶν περὶ πάντα ἔχοι σωτηρεία λαοῦ.
Τοῦ ΒΑΣΙΛΗΟΣ ὁ ΠΑΜΒΑΣΙΛΕΥΣ ἐπίκουρος
ἐτύχθη.
Θαρρῶν ἤδη ΘΕΩ πίσυνος ἀεὶ ἔλπομ' ἀμείνω.

ΤΟΥ ΓΑΛΗΝΟΤΑΤΟΥ ΤΗΣ ΟΥΑΛ-λίας Ἀρχοῦ ΕΡΡΙΚΟΥ ΦΕΔΕΡΙΧΟΥ, τοῦ τῶν πατρικῶν βασιλειῶν κληρονόμου σύμβολον.

Σπεύδει γλυκυπικρὸς δὲ ἀρετῆς καλὰ ΔΟΞΑ
πελέσσει.

ISAACVS CASAVBONVS THEOPHILO CANGISERO S. D.

QVod heri tuis non reſponderim, quæſo te, vir Eruditiſsime, ignoſce. Eram enim adeo occupatus cum amico quodam, vt ne legendi quidem tua facultatem ſtatim habuerim. Laudo tuum in celebrando nomine Maximi Regis ſtudium: laudo felicitatem Græci carminis. Etſi mihi alias res agenti & ſemper occupatiſsimo, vix eas delitias ὁδοῦ πάρεργον *licet iam deguſtare. Ad quæſita tua nihil habeo quod nunc reſpondeam. raptim enim hæc ſcribo ab omni librorum meorum præſidio deſtitutus.* *** Ἔρρωσο φίλτατε Καγγίσηρε, καὶ ἡμῖν σύγγνωθι ἔνθεν κἄνθεν ὑπὸ τῶν ἀσχολιῶν διεσπασμένοις. Londini a. d. XVI. Kal. Febr. CIϽ IϽ CXI. Stilo Liliano.

E Reſponſo

ANDREAE DVNEI

Græcarum Literarum Cantabrigienſi *in Academia Profeſſoris.*

ΕΓωγε, ὃν σὺ φὴς εἰδέναι ταῦτα, καὶ οὐ χεῖρον ἄλλου περὶ τοιούτων ἐπαΐειν, ψῆφόν σοι τίθεμαι τοῦ ἐγγράφεσθαι πεπαιδευμένοις. Ἀποδέχομαι γοῦν πάντα, καὶ ἐπαινῶ σε σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας.

2.